

Συντρόφισσες, Σύντροφοι

Το συνέδριό μας έφερε ένα μήνυμα ελπίδας στον ελληνικό λαό. Για πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια οι πολίτες απέκτησαν πάλι ενδιαφέρον για την πολιτική. Πιστεύουν ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν. Θέλουν συμμετοχή. Είναι πρόθυμοι να αγωνιστούν.

Έχουμε εμείς στο ΠΑΣΟΚ τώρα στα χέρια μας τεράστιες δυνατότητες κινητοποίησης νέων δυνάμεων, στράτευσης νέων προσώπων, δημιουργίας ενός νέου ρεύματος για να πραγματοποιήσουμε μια διαφορετική λειτουργία της κοινωνίας μας. Όλοι περιμένουν τώρα από μας. Δεν είναι όμως διατεθειμένοι να περιμένουν για πολύ. Πρέπει να δράσουμε τώρα, γρήγορα, αποτελεσματικά. Γύρω μας όμως ορθώνονται τείχη, τείχη ψηλά, που μοιάζουν απόρθητα. Είναι τα κατεστημένα συμφέροντα οι κατεστημένες νοοτροπίες και πρακτικές, είναι οι πολλές κοινωνικές ομάδες, που ενώ πάσχουν από τη σημερινή κατάσταση ταυτόχρονα την εκμεταλλεύονται. Είμαστε όλοι εμείς που ενώ βλέπουμε, συναισθανόμαστε και υφιστάμεθα τις ανισότητες, τις αδικίες, τις δυσλειτουργίες που δημιουργεί η σημερινή οργάνωση της κοινωνίας μας έχουμε βρει σημεία ισορροπίας, τρόπους συμβίωσης, μεθόδους αντιμετώπισης. Είμαστε όλοι εμείς που ενώ καταδικάζουμε τα όσα μας περιβάλλουν ανησυχούμε για τα μελλούμενα. Θέλουμε το διαφορετικό αλλά έχουμε αμφιβολίες, δισταγμούς, διαφωνίες για το τι πρέπει να επιδιώξουμε, τους στόχους, τις μεθόδους, το κόστος. Όλοι καταδικάζουμε τη φοροδιαφυγή, πραγματική μάστιγα για την οικονομία μας, πηγή κοινωνικών ανισοτήτων και γενικής δυσπραξίας. Αλλά ταυτόχρονα η κατάργηση των φοροαπαλλαγών, τα αντικειμενικά κριτήρια, οι ενιαίοι συντελεστές στη φορολόγηση των επιχειρήσεων και γενικά κάθε προσπάθεια για να περιορισθεί η εκτεταμένη παραοικονομία συναντά αντιδράσεις και διαμαρτυρίες. Και ακόμη χειρότερο ενώ ξέρουμε, πόσο σημαντικό είναι το πρόβλημα κρατάμε τις αποστάσεις μας από κάθε προσπάθεια αντιμετώπισής του. Ο φόβος μήπως αύριο θιχθεί και η ισορροπία που έχουμε πετύχει εμείς, για παράδειγμα με τη δεύτερη δουλειά που δεν δηλώνεται ούτε στο ΙΚΑ ούτε στην Εφορία, μας κάνει διστακτικούς να συμπαρασταθούμε σ' αυτό που βλέπουμε και πιστεύουμε ότι είναι σωστό.

Χρειάζονται ρήξεις, αταλάντευτη προσπάθεια, να εκπορθήσουμε τα άπειρα οχυρά, που αποτελούν το πλέγμα εξουσίας της συντήρησης και οδηγούν οι προσπάθειες μας για κοινωνική αλλαγή να αποτελούν ένα πύθο Δαναίδων. Για να πετύχουμε την πολιτική του εκσυγχρονισμού έχουμε ανάγκη από το απαραίτητο διάστημα για να κινητοποιήσουμε και να πιέσουμε, για να αντιμετωπίσουμε αντιδράσεις και να αποφύγουμε εκβιασμούς. Στις διαμάχες που έρχονται, ας μη γελιόμαστε, οι όποιοι αντίπαλοί μας δεν θα διστάσουν να χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους για να δημιουργήσουν ρήγματα στις κοινωνικές δυνάμεις που μας στηρίζουν και να μεγιστοποιήσουν το κοινωνικό κόστος της πολιτικής μας.

Το πολιτικό κόστος, δηλαδή η επίπτωση μιας πολιτικής στην πρόθεση ψήφου, αποτελεί επιχείρημα, που έχει οδηγήσει πολλές φορές στο παρελθόν κυβερνήσεις σε απραξία. Το πολιτικό κόστος είναι ο φόβος που συνέχει κάθε πολιτική παράταξη όσο και αν η ίδια δεν θέλει να το ομολογήσει. Στην περίπτωση μας όμως δεν είναι το πολιτικό κόστος εκείνο που μας κάνει να σκεφτούμε προσεκτικά τα βήματά μας, να σταθμίσουμε τη στρατηγική μας. Το πολιτικό κόστος μας είναι αδιάφορο. Αδιάφορη όμως δεν μας είναι η αποτελεσματικότητά της πολιτικής μας, η συνοχή της παράταξης μας. Αδιάφορη δεν πρέπει να μας είναι η δυνατότητα κινητοποίησης και συμπαρατάσεως της κοινωνίας στις προσπάθειές μας απαραίτητη προϋπόθεση της επιτυχίας. Αν όσοι αντιδράσουν, πετύχουν να διασπάσουν και να αναιρέσουν την κοινωνική στήριξη, αν καταφέρουν να δημιουργήσουν αμφιβολίες για την ορθότητα των στόχων μας, τότε θα πετύχουν να ματαιώσουν και την προσπάθειά μας. Όταν οι διαμαρτυρίες γιγαντώνονται, όταν οι δισταγμοί κερδίζουν όλο και περισσότερους τότε μια πολιτική αποτελματώνεται, χάνει τη δυναμική της, οπισθοχωρεί σε συμβιβασμούς και ισορροπίες. Αυτή την οπισθοχώρηση, τον κίνδυνο οι προσπάθειές μας αν αποδειχτούν μάταιες πρέπει να αποφύγουμε. Παραδείγματα μικρά και μεγάλα ρήξεων, που μπορούν να οδηγηθούν σε ήττες, αν δεν έχουμε τη δύναμη να προχωρήσουμε και προπαντός τον απαραίτητο χρόνο να εφαρμόσουμε το σύνολο της πολιτικής μας υπάρχουν πολλά. Θα αναφέρω μερικά.

Πρέπει να αναθεωρήσουμε το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Να το απαλλάξουμε από έργα που δεν προχώρησαν. Έργα που συμπεριλήφθηκαν λόγω τοπικών πιέσεων, εσφαλμένων υπολογισμών, με βάση προϋποθέσεις που δεν επαληθεύτηκαν. Έργα που δεσμεύουν πόρους, οι οποίοι θα χαθούν αν δεν τους μεταφέρουμε και μπορούν να αξιοποιηθούν πολύ καλύτερα αλλού.

Όμως η αναθεώρηση θα προκαλέσει αντιδράσεις σε τοπικές κοινωνίες, σε περιφέρειες, σε κοινωνικές ομάδες που υπολογίζουν σταθερά στο μη πραγματοποιούμενο έργο για να βελτιώσουν το επίπεδο ζωής τους.

Υπάρχουν δημόσιες υπηρεσίες ή οργανισμοί αναποτελεσματικοί ή περιττοί που πρέπει να συγχωνευθούν με άλλους ή να καταργηθούν. Αλλά κάθε τέτοιο βήμα δεν είναι ανώδυνο. Θα αντιμετωπίσει όχι μόνο τη διαμαρτυρία των υπαλλήλων αλλά και πολλών τρίτων, που συνδέουν τα οικονομικά συμφέροντά τους με την ύπαρξη αυτών των οργανισμών. Ας μη ξεχνάμε ότι καταστηματαρχές των επαρχιακών πόλεων αποτελούν την κυριότερη ομάδα πίεσης για τη πολυδιάσπαση των περιφερειακών πανεπιστημίων, που μερικές φορές καταργεί τόσο την έννοια του πανεπιστήμιου όσο και της παιδείας.

Υπάρχουν στη δημόσια διοίκηση και στο δημόσιο τομέα γενικότερα πολλοί απασχολούμενοι χωρίς τη δυνατότητα να προσφέρουν εργασία όπως υπάρχουν και πολλές υπηρεσίες που έχουν ανάγκη από υπαλλήλους. Το κράτος εξαναγκάζεται σε προσλήψεις ενώ θα μπορούσε να αντιμετωπίσει τις ανάγκες με μετατάξεις. Όμως οι μετατάξεις συναντούν σειρά από εμπόδια και προπαντός την αντίδραση των ίδιων ενδιαφερόντων, που φοβούνται ότι θα χειροτερεύσουν οι συνθήκες εργασίας τους. Το πρόβλημα παραμένει μέχρι στιγμής άλυτο.

Η κοινή μας γνώμη πιστεύει, ότι διαμορφώνεται ελεύθερα, ότι δεν επηρεάζεται, ότι η πληροφόρηση που της παρέχεται είναι αντικειμενική. Στην πραγματικότητα όμως πολλές πληροφορίες αναλύσεις είναι επηρεασμένες από τις επιδιώξεις ενδιαφερομένων σε ορισμένη απόφαση ή εξέλιξη. Η είδηση ότι κάποιος διαγωνισμός έχει βαλτώσει, ότι μια απόφαση ανάθεσης προμήθειας είναι σκανδαλώδης, ότι ένα έργο συναντά την πλήρη αδιαφορία των αρμοδίων μπορεί να είναι

αποτέλεσμα πληροφοριών, και προσπαθειών των ενδιαφερομένων. Όταν πρόκειται να παρθούν αποφάσεις για την ανάθεση έργων η προμηθειών δεκάδων δισεκατομμυρίων, όποιος θέλει να πάρει τη δουλειά θα δαπανήσει ένα ποσοστό για επηρεασμό της κοινής γνώμης και έτσι και οποιοδήποτε είναι αρμόδιος για να πάρει την απόφαση. Θα εντείνει δε τις προσπάθειές του όσο πλησιάζει ένα χρονικό σημείο κρίσιμο για τα συμφέροντά του.

Το ερώτημα που θέτουν όλα αυτά τα παραδείγματα και πρέπει να απασχολήσει είναι αν έχουμε σήμερα το απαραίτητο βάθος χρόνου για να πραγματοποιήσουμε τις πολιτικές μας, αν έχουμε τόσο διάστημα μπροστά μας ώστε να ξεκινήσουμε με δυνατότητες επιτυχίας τις προσπάθειες που όλοι περιμένουν από μας. Μήπως επειδή δεν έχουμε χρόνο θα οδηγηθούμε σε αδιέξοδα, αποτελμάτωση ίσως και σε αποτυχία; Η απάντηση είναι απλή και σαφής. Ο χρόνος μέχρι τον Οκτώβρη του 1997 δεν είναι αρκετός για να εφαρμόσουμε μια πολιτική που θα πραγματοποιήσει τομές, θα αποτολμήσει ρήξεις, δεν θα επηρεασθεί από αντιδράσεις, θα αγνοήσει πιέσεις κοινωνικών ομάδων, δεν επαρκεί για μια ριζοσπαστική και ρωμαλέα εκσυγχρονιστική πολιτική. Ο χρόνος μέχρι τον Οκτώβρη του 1997 δεν είναι αρκετός για να μπουν οι στέρεες βάσεις μιας πολιτικής ανόρθωσης του τόπου, μιας πολιτικής που θα εξασφαλίσει μια πορεία χωρίς επιστροφή προς την ισχυρή Ελλάδα. Ο χρόνος είναι αντίθετα τόσο λίγος ώστε κινδυνεύουμε να οδηγηθούμε σε πισωγυρίσματα, βαλτώματα, μισά βήματα και συνεχείς αναβολές. Μια τέτοια πορεία δεν πρόκειται βέβαια, να μας οδηγήσει σε μια άλλη κοινωνία.

Όλοι γνωρίζουμε την πρακτική των κοινωνικών ομάδων να κινητοποιούνται τα χρονικά εκείνα σημεία, όπου το κοινωνικό κόστος θα είναι το μεγαλύτερο δυνατό για να πετύχουν έτσι τη μεγαλύτερη δυνατή πίεση στα αιτήματά τους. Οι ναυτικοί ήθελαν πρόσφατα να οργανώσουν 48ώρη απεργία το δεκαπενταύγουστο, οι ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας κινητοποιούνται το καλοκαίρι, οι καθηγητές την περίοδο των εξετάσεων, οι έμποροι τα Χριστούγεννα ή το Πάσχα, οι μεταφορείς την περίοδο των εξαγωγών των οπωροκηπευτικών κ.ο.κ. Ο καθένας χρησιμοποιεί εκείνο το μοχλό που μπορεί να πιέσει περισσότερο. Η

πολιτεία ή η άλλη πλευρά στην αντιπαράθεση αντιστέκεται ή υποχωρεί ανάλογα μεταξύ άλλων με το χρόνο που έχει στη διάθεσή της να αναζητήσει άλλες λύσεις, να οργανώσει τις δικές της αντιδράσεις, να ασκήσει υπομονή. Όσο λιγότερο χρόνο έχει τόσο πιο ευάλωτη είναι, ιδίως εφ' όσον υπάρχει κίνδυνος τα αποτελέσματα, που θα επέλθουν από την κινητοποίηση να μη είναι αναστρέψιμα.

Οι εκλογές του 1997 αποτελούν ένα χρονικό ορόσημο, το οποίο θα καθορίζει εφεξής την μορφή, τη διάρκεια, την ένταση της οποιασδήποτε κοινωνικής κινητοποίησης και της πολιτικής στήριξής της. Η κάθε κοινωνική ομάδα, που θα θέλει να ματαιώσει, να αναβάλει, να τροποποιήσει μέτρα, να αντιπαρατεθεί στην πολιτική εκσυγχρονισμού, να υπερασπίσει κατεστημένα συμφέροντα, να συντηρήσει, ξέρει ότι η ένταση και έκταση των κινητοποιήσεών της θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε να πετύχει τη μη λήψη απόφασης μέχρι τις εκλογές. Αν καταφέρει μέχρι τότε είτε προκαλώντας ρήγματα στο Κίνημα ή στις κοινωνικές δυνάμεις που το στηρίζουν να ματαιώσει την απόφαση θα την έχει ματαιώσει μια για πάντα. Ότι εγκαταλείφθηκε και ίσως αποκηρύχτηκε στην προεκλογική περίοδο δεν μπορεί να αποτελέσει πρόγραμμα μιας κυβέρνησης, που προήλθε από τις εκλογές. Αν πάλι δεν επιτύχει τη ματαίωση της πρωτοβουλίας τότε μπορεί να πετύχει τη δημιουργία ενός αρνητικού κλίματος, την αναβολή των μέτρων με την ελπίδα ότι και με τη βοήθεια του εκλογικού αποτελέσματος θα αλλάξει η πολιτική. Οι εκλογές του 1997 αποτελούν ένα μήνυμα σε όποιους θέλουν να αντιπαρατεθούν στην πολιτική εκσυγχρονισμού να στρατευθούν τώρα, με όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, χωρίς δισταγμούς. Είναι η μεγάλη και μοναδική ίσως ευκαιρία να ματαιώσουν τα όσα έρχονται. Είναι η άμεσα ορατή και η πιο εύκολα αξιοποιήσιμη δυνατότητα να σταματήσουν την πορεία κοινωνικών αλλαγών και να διατηρήσουν τις κατεστημένες θέσεις. Γι' αυτό και δεν θα διστάσουν. Γι' αυτό και θα χρησιμοποιήσουν τα οικονομικά μέσα, την εφευρετικότητα, την κοινωνική δύναμη που διαθέτουν για να διαμορφώσουν μια μακριά προεκλογική περίοδο ευτελισμού της προσπάθειας μας και της πολιτικής, μια μακριά προεκλογική περίοδο, όπου θα παρουσιάσουν τη κυβέρνηση να άγεται και να φέρεται, να καιροσκοπεί, να καρκινοβατεί, να μη μπορεί να είναι η κυβέρνηση άρα και να μην αξίζει τη ψήφο του

λαού στις επόμενες εκλογές. Εμείς δεν πρέπει να τους αφήσουμε το πεδίο ελεύθερο δεν πρέπει να τους επιτρέψουμε να παίξουν το παιχνίδι όπως το θέλουν αυτοί, δεν πρέπει να αφήσουμε τον τόπο έρμαιο των συμφερόντων ομάδων και προσώπων, της μικρόνοιας και της ιδιοτέλειάς τους. Η Ελλάδα μας έδωσε το μήνυμα ότι δεν μπορεί να περιμένει άλλο. Ο τόπος διαλαλεί ότι δεν ανέχεται πια την πολιτική των πολιτικάντηδων. Οι άνθρωποι γύρω μας καλούν να δράσουμε. Όλοι θέλουν να πάρουμε αποφάσεις που διασφαλίζουν εδώ και τώρα τα συμφέροντα της χώρας. Όλοι θέλουν να αδιαφορήσουμε για τις δικές μας κομματικές υποχρεώσεις, δεσμεύσεις, προοπτικές και να κάνουμε εκείνο που θα δώσει τη δυνατότητα στην Ελλάδα να γίνει ισχυρή, στη κοινωνία μας να εκσυγχρονισθεί, στον ελληνικό λαό να αξιοποιήσει τις δυνατότητές του και να αποκτήσει νέες. Αμέσως. Χωρίς δισταγμούς. Μια είναι η καθαρή λύση. Μια είναι η λύση που ανταποκρίνεται στα συμφέροντα του τόπου. Εκλογές τώρα. Όχι μακρόσυρτες αναμετρήσεις που θα ενισχύσουν τακτικισμούς και απραξία. Όχι μήνες πολέμου χαρακωμάτων, βερμπαλησμών και αποτελμάτωσης. Τώρα η απάντηση στο ερώτημα αν έχουμε ή δεν έχουμε τη λαϊκή εντολή για την πολιτική του εκσυγχρονισμού και της ισχυρής Ελλάδας. Τέλος εποχής και αφετηρία νέας χωρίς λαϊκή εντολή δεν μπορεί να νοηθεί. Η χώρα έχει προβλήματα που αποτελούν εμπόδια στην ανάπτυξη του δυναμισμού της. Αν τα αφήσουμε χωρίς απάντηση θα γίνουν μεγάλα, θα σωρεύσουν αδιέξοδα, θα μας καθηλώσουν στη στασιμότητα. Εκλογές γι' αυτό τώρα. Είναι ο μόνος τρόπος να δείξουμε στον ελληνικό λαό, ότι τον σεβόμαστε, ότι δεν παρασυρόμαστε σε κομματικές τακτικές με στόχο μόνο και μόνο την εξουσία.

Θα αμφισβητήσουν ίσως μερικοί τα παραπάνω με τον ισχυρισμό ότι κάθε κυβέρνηση πριν από τη λήξη της θητείας της θα μπορούσε να προβάλει τα επιχειρήματα αυτά για να επισπεύσει τις εκλογές.

Υπάρχει ουσιαστική διαφορά ανάμεσα στη σημερινή κατάσταση και εκείνη της τελευταίας χρονιάς της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ το 1984-85 και το 1988-89 όπως και της κυβέρνησης της Ν.Δ. 1980-81. Στις δύο προηγούμενες τετραετίες διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ δεν υπήρξε ούτε αλλαγή πρωθυπουργού ούτε ένας αναπροσανατολισμός κυβέρνησης

και κόμματος. Και στην περίπτωση της Ν.Δ. παρά την αποχώρηση του κ. Καραμανλή η εκλογή του κ. Ράλλη δεν σηματοδοτούσε ένα νέο ξεκίνημα. Στο ΠΑΣΟΚ η μακρά ασθένεια του Ανδρέα Παπανδρέου, ο θάνατός του, η εκλογή νέου πρωθυπουργού και νέου προέδρου, η σημαντική ανανέωση της Κεντρικής Επιτροπής, του Εκτελεστικού Γραφείου οδήγησαν σε μια τομή με το παρελθόν. Το νέο ξεκίνημα χρειάζεται τη λαϊκή νομιμοποίηση. Διαφορετικά θα έχει να αντιμετωπίσει κοντά στα άλλα και το επιχείρημα ότι η λαϊκή εντολή που έλαβε το ΠΑΣΟΚ το 1993 δεν καλύπτει την πολιτική του. Εμείς θέλουμε να είναι σαφές, ότι έχουμε τη λαϊκή εντολή να κυβερνήσουμε, ότι ο ελληνικός λαός αποδέχεται και θέλει να εφαρμόσουμε την πολιτική μας. Η ετυμηγορία του ελληνικού λαού θα είναι το πιο αποτελεσματικό μας όπλο απέναντι στις συντηρητικές δυνάμεις.

Η Ν.Δ. έχει ξεκινήσει σύμφωνα με τις παραδοσιακές συνταγές που εφαρμόζει εδώ και μήνες εκστρατεία για πρόωρες εκλογές μοιράζοντας δεξιά αριστερά υποσχέσεις όπως την κατάργηση φορολογιών ή τη χορήγηση ενισχύσεων στους αγρότες. Οι υποσχέσεις αυτές είναι χωρίς αντίκρουσμα. Ο ελληνικός λαός ξέρει καλά, ότι το οικονομικό πρόβλημα παραμένει σημαντικό και κάθε κυβέρνηση οποιουδήποτε κόμματος και αν είναι δεν έχει τη δυνατότητα να ακολουθήσει μια πολιτική αύξησης ελλειμμάτων. Οι υποσχέσεις του κ. Έβερτ δείχνουν την τακτική την οποία έχει αποφασίσει να ακολουθήσει. Δεν πρόκειται να διστάσει μέχρι την ημερομηνία των εκλογών να αποδέχεται οποιοδήποτε αίτημα, να υποστηρίζει οτιδήποτε αρεστό, να δεσμεύεται σε αντιφατικές και αλληλοαναιρούμενες πολιτικές εφ' όσον κρίνει ότι πρόκειται να κερδίσει ψήφους. Είναι οι γνωστές συνταγές που οδήγησαν στην αναξιοπιστία της πολιτικής. Μια παρατεταμένη προεκλογική περίοδος θα εντείνει αυτό το κλίμα της επιπολαιότητας, της συνθηματολογίας, της αυταπάτης των εύκολων λύσεων. Πρέπει να προλάβουμε μια τέτοια εξέλιξη, αν θέλουμε να εμπεδώσουμε επιτέλους στον τόπο τον υπεύθυνο λόγο, τα τεκμηριωμένα επιχειρήματα και τη σοβαρή αντιμετώπιση των προβλημάτων. Ο κ. Έβερτ δεν θα έχει κανένα ενδοιασμό γιατί παίζει το τελευταίο του χαρτί. Όχι μόνο θα πάψει σε περίπτωση αποτυχίας να είναι εν αναμονή πρωθυπουργός, για να χρησιμοποιήσω το δικό του όρο, αλλά και θα πάψει να είναι αρχηγός της Ν.Δ.. Εμείς αντίθετα

έχουμε να κερδίσουμε ένα στοίχημα στον προεκλογικό αγώνα. Πρέπει να θέσουμε τις βάσεις για τη μετέπειτα δουλειά μας. Οποιαδήποτε υποσχесολογία θα υπονομεύσει μακροπρόθεσμα το έργο μας. Η κυβερνητική εξουσία μας ανήκει σήμερα. Ζητάμε τη κρίση του ελληνικού λαού όχι για να την αποκτήσουμε όπως ο κ. Έβερτ αλλά για να την ασκήσουμε πιο αποτελεσματικά. Αυτό και μας δεσμεύει σε ένα εφικτό σύμφωνο με τις ανάγκες του τόπου πρόγραμμα.

Προβλήθηκε, τελευταία ο ισχυρισμός ότι οι πρόωρες εκλογές θα έχουν την αιτία τους σε αδυναμία σύνταξης του προϋπολογισμού για το 1997. Στον τόπο μας η εκάστοτε κυβέρνηση δεν είχε ποτέ ανυπέρβλητες δυσκολίες να συντάξει τον προϋπολογισμό. Τούτα γιατί τα μεγέθη του προϋπολογισμού βασίζονται σε μεγάλο βαθμό σε εκτιμήσεις για τις μελλοντικές οικονομικές εξελίξεις. Αν η κυβέρνηση ήθελε να αποφύγει τις εκλογές θα τις απέφευγε. Η σύνταξη του προϋπολογισμού δεν την υποχρεώνει σ' αυτές. Την υποχρεώνει η ανάγκη να δώσει λύσεις στα προβλήματα του τόπου.

Έχω αναφέρει και στο παρελθόν, ότι βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή της νεότερης πολιτικής μας ιστορίας. Η ισότιμη ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο νέος ρόλος μας στα Βαλκάνια και τη γύρω περιοχή και η τουρκική απειλή είναι οι κορυφαίες και άμεσα ορατές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η χώρα. Και ως προς τα τρία θέματα θα κληθούμε πολύ σύντομα να πάρουμε αποφάσεις, αν δεν τις πάρουμε έγκαιρα, θα διολισθήσουμε σε μια μίζερη παρακολούθηση γεγονότων που άλλοι καθορίζουν για μας. Η Διακυβερνητική Διάσκεψη θα προχωρήσει αυτό το εξάμηνο στην εξέταση των προτάσεων της Ιρλανδικής Προεδρίας για τη νέα μορφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης με στόχο τη λήψη οριστικών αποφάσεων το πρώτο εξάμηνο του 1997. Η ελληνική κυβέρνηση θα πρέπει σε συνεργασία με άλλες χώρες, που έχουν τα ίδια με μας συμφέροντα να οριστικοποιήσει τη στρατηγική της στους αμέσως επόμενους μήνες. Όσον αφορά τα Βαλκάνια έχουμε δηλώσει ως χώρα επανειλημμένα τις προθέσεις μας για αυξημένη συνεργασία. Χρειάζεται να αναπτύξουμε και να εμβαθύνουμε τις πολιτικές μας. Αυτό προϋποθέτει την εμπλοκή του συνόλου σχεδόν των μηχανισμών τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα.

Παράλληλα απαιτείται μια συνεχώς διεύρυνση των επαφών μας με τις άλλες βαλκανικές χώρες. Οι δυνατότητες που έχουμε φάνηκαν στη τελευταία συνάντηση της Βουλιαγμένης μεταξύ του Προέδρου της Κροατίας και του Προέδρου της Σερβίας. Και εδώ οι καθυστερήσεις που συνδέονται με μια μακρόχρονη προεκλογική περίοδο θα έχουν αρνητικές συνέπειες για τις προσπάθειές μας. Στις ελληνοτουρκικές σχέσεις έχουν σημαντική επιρροή οι πρωτοβουλίες των Η.Π.Α. Οι Η.Π.Α. διανύουν προεκλογική περίοδο. Γι' αυτό και η δράση τους είναι εξισορροπητική. Προσπαθούν να αποφύγουν εντάσεις στην περιοχή. Μετά τις εκλογές του Νοεμβρίου είναι πολύ πιθανό να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να επιδιώξουν ρυθμίσεις που θα κατοχυρώνουν τη δικιά τους θεώρηση των ισορροπιών στην περιοχή. Η Ελλάδα θα πρέπει να είναι έτοιμη τότε να πάρει αποφάσεις, να αναπτύξει έντονη διπλωματική δράση, να διαμορφώσει πρωτοβουλίες ώστε να διασφαλίσει συμπεριφορές που θα οδηγούν σε εξουδετέρωση των απειλών και την εξασφάλιση της ειρήνης στην περιοχή.

Συντρόφισσες, Σύντροφοι

Το συμπέρασμα των παραπάνω συλλογισμών είναι φανερό. Οποιαδήποτε καθυστέρηση στη πραγματοποίηση των εκλογών θα κινητοποιήσει όλες τις δυνάμεις της οπισθοδρόμησης, του παρασιτισμού, της συντεχνιακής και πελατειακής νοοτροπίας και πρακτικής για να ματαιώσουν τον εκσυγχρονισμό και να επιβάλουν τους δικούς τους όρους στη λύση των προβλημάτων, να επιβάλουν δηλαδή την αποτελμάτωση. Η καθυστέρηση των εκλογών θα οδηγήσει την ηγεσία της αξιωματικής αντιπολίτευσης σε μια πλειοδοσία υποσχέσεων και σε έναν άκρατο λαϊκισμό. Η καθυστέρηση των εκλογών θα καθυστερήσει και όλες τις αποφάσεις για τα εθνικά θέματα σε μια περίοδο επιταχυνόμενων εξελίξεων. Η κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να υποκύψει σε εκβιασμούς και να παρασυρθεί σε μια συναλλαγή με ομάδες συμφερόντων, οι οποίες θέλουν να ματαιώσουμε το πρόγραμμά της. Η κυβέρνηση και το κόμμα μας δεν θα υποκύψουν στο λαϊκισμό και έχουν υποχρέωση να αντιπαρατεθούν σθεναρά στις απατηλές υποσχέσεις που έχουν οδηγήσει σε μια γενικότερη αμφισβήτηση της

πολιτικής. Η κυβέρνηση δεν θα δεχθεί την αναβολή αποφάσεων σημαντικών για τις διεθνείς σχέσεις της χώρας και τη θέση της στον κόσμο. Η αταλάντευτη στάση οδηγεί σε μια μόνο απόφαση: Εκλογές τώρα. Έτσι μόνο θα προχωρήσουμε στις αναγκαίες μεγάλες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που θα καταστήσουν την Ελλάδα ισχυρή και σεβαστή σε φίλους και αντιπάλους. Μόνο αν νομιμοποιηθούμε τώρα για να κυβερνήσουμε τη χώρα θα φυσήσει στην Ελλάδα ένα νέος άνεμος δημιουργίας, θα μπορέσουμε να αλλάξουμε το σήμερα ώστε να κερδίσουμε το στοίχημα του μέλλοντος της χώρας. Γι' αυτό και πρέπει να προχωρήσουμε γρήγορα και αποφασιστικά.

Το Υπουργικό Συμβούλιο, αρμόδιο όργανο σύμφωνα με το Σύνταγμα για να αποφασίσει τη διεξαγωγή πρόωρων εκλογών και το Εκτελεστικό Γραφείο αποφάσισε ήδη την προκήρυξη εκλογών για τις 6 Οκτωβρίου. Η νέα Βουλή θα συνέρθει σε πρώτη συνεδρίαση την 21^η Οκτωβρίου. Έτσι μέσα στον Οκτώβρη η Ελλάδα θα έχει κυβέρνηση με όλες τις εξουσίες αλλά και τις πολιτικές δυνατότητες να χειρισθεί αποφασιστικά τα προβλήματα της. Η περίοδος της αναμονής θα έχει λήξει.